

KURIER CZĘSTOCHOWSKI

Nr 2 * Wydawstwo i Redakcja „Kurier Częstochowski”
Częstochowa, Adolf Hitler Allee 52, Tel. 22.45 i 22.49
Konto pocztowo-czekowe: Warszawa 656.
Dla ogłoszeń obowiązują cennik Nr. 1.

Częstochowa, wtorek 4 stycznia 1944 r.

Wychodzi sześć razy na tydzień. Abonament miesięczny wynosi zł. 6.— (prócz tego portu 12 gr.). Zamówienia przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowe w Gm. Gub.

Rok VI.

Orędzie noworoczne Adolfa Hitlera

BERLIN, 3 stycznia. — W tradycyjnym orędziu noworocznym Führera, odczytanym przez radio niemieckie, zaznaczono, że szczytowo: w wszystkie liczne zarządzenia, jakie dzisiaj z okazji rozpoczęcia Nowego Roku zajmują intensywny umysł narodu europejskich.

Po przypomnieniu materialnych i moralnych przygotowań aliantów do wojny i specjalnym scharakteryzowaniu odpowiedzialnej roli Anglii w tej grze, Führer w swym orędziu stwierdził, że właśnie Anglia, prowokując obecną wojnę, żyła w złudnym przekonaniu, że i tym razem będzie mogła kontynuować z powodzeniem swą przeszło 300-letnią praktykę w zakresie rozpytywania wojen europejskich, przy użyciu specjalnie małego nakładu własnych sił. Anglia jednak, realizując za tradycyjną politykę brytyjskiego imperializmu, przeoczyła kilka ważnych faktów.

W związku z tym Führer oświadczył do słowno:

„W obecnej wojnie zaznaczyła się zupełnie zmiana sytuacji wskutek tego, że nie Anglia może już być tą stroną, która w wyniku wojny wyciągnęłaby korzyści z przywrócenia teoretycznej równowagi sił. Czynnikiem tym mogły być tylko bolszewizm”. Z tego powodu nie może być też w ogóle mowy o t. zw. „równowadzie sił europejskich” na dłuższą metę. Natomiast konieczność utrzymania Europy przed niebezpieczeństwem bolszewickim, zależna jest wyłącznie od istnienia jakiegoś dominującego mocarstwa kontynentalnego. Pogląd brytyjski, iż przez ręczne zgniotanie i wysuwanie na czoło sił, związanych aliansem, da się, stosownie do potrzeby i w każdym odpowiednim kierunku, używać przesunięcia europejskiego punktu ciężkości, przetrwać już, fakty, wynikające z twardej rzeczywistości, zupełnie nie wykluczają. W walce wielkich narodów, Anglia, jako mocarstwo, nie może już bowiem sama odgrywać decydującej roli. W przynajmniej Anglii z bolszewizmem lub Unią amerykańską — ZSRR, i USA, nie potrzebują Anglii. Natomiast bez pomocy tych państw Anglia jest bezsilna i niedolna do dalszego kontynuowania swej dotychczasowej tradycyjnej polityki.

Jad bolszewicki zatrąwa Anglię

Międzynarodowe żydostwo poparło i przy gotowało propagandową wojnę, która Anglia rozpoczęła z myślą kontynuowania swej starej tradycyjnej myśli politycznej o równowadze europejskiej. Dziś jednak nie prowadzi się jej już w zakresie agitacyjnym, celem wyzwalenia korzyści dla interesów angielskich, lecz w imię zwycięstwa żydowskiej dyktatury światowej. Anglia, która tak często wysługiwała się narodami, jako instrumentem dla swych pobawionych skrupułów zamierzeń europejskich, dzisiaj stała się sama jedynie instrumentem potęg, jeszcze bardziej pozbawionych skrupułów. Bez względu na to, jaki będzie wynik obecnych zmagania, mocarstwo we stanowisku Anglii w każdym wypadku po zakończeniu wojny będzie słabsze, aniżeli na jej początku. Jeżeli politycy brytyjscy, zdając sobie sprawę z takiego stanu rzeczy, sądzą obecnie, że skoro już weszli w błoto, to nie postawią im nie już innego jak brnąć dalej — wówczas tym bardziej nie będą mogli tym samym doprowadzić do zmiany naturalnego rozwoju sytuacji. Międzynarodowe żydostwo nie podjada do tej walki po to, aby Anglia pozostała nadal mocarstwem światowym, bądź też zachowała chociażby tylko swoje stanowisko mocarstwowe w świecie. Podjęła ona dlatego, aby Europa została zbolszewizowana i to łącznie z Anglią. Przymierze, jakie Anglia zawarła z szatanem, zakończy się tak jak zawsze dotychczas kończyły się tego rodzaju układy, w których zapisywane dusze: To nie Wielka Brytania obłąkani diabła bolszewickiego, lecz jad bolszewicki w coraz większym stopniu będzie zatrąwał Anglię i w końcu doprowadzi ją do zupełnego rozkładu.

Na temat roli Niemiec Hitler powiedział: „Jakikolwiek załamanie się Niemiec oznaczyłoby załamanie tradycji kulturowej kontynentu europejskiego, liczącej już 2500 lat. Na jej miejscu powstałoby barbarzyństwo, które może sobie wyobrazić tylko ten, kto zna bolszewizm na Wschodzie”.

W swoim dalszym wywodach, Führer przypominał tak często już przytaczane przez niego stwierdzenia, że w obecnej woj-

nie, w przeciwnieństwie do poprzednich, nie będzie zwycięzów ani zwyciężonych.

„Zobowiązałem się wobec własnego sumienia — oświadczył Führer dosłownie — w powiedzieć ten fakt jeszcze raz, że specjalnym naciskiem, właśnie na początku Nowego Roku. Nie wywierają przy tym na mnie wpływu przepelnione nienawiścią życzenia czołowych polityków angielskich. Są one niewątpliwie pomyślane szczerze, ale nie posiadają rozstrzygającego znaczenia. Posiadamy dość rozsądka aby wiedzieć, jakim byłyby los Niemiec i Europy, gdybyśmy nie byli w stanie wygrać obecnej walki”.

„Zdajemy sobie jasno sprawę z tego, że obecna walka nie uwzględnia również wszystkich danych hamulców, wynikających z czysto ludzkiego humanitaryzmu, ponieważ u jej końca nie będzie zwycięzców i zwyciężonych, lecz wyłącznie tylko ci, którzy przetrwają i ci, którzy będą zniszczeni. Jeżeli jednak możliwym jest w jakiejś wojnie formalne wyspecjalizowanie się w walce przeciwko kobietom i dzieciom — a tego rodzaju brutalność zdarzyła się poraz pierwszy w historii — i jeżeli możliwym jest nadawanie sobie samemu honorowego tytułu „morderca”, wówczas już choćby z tego faktu można wywnioskować, jaki będzie los strony pokonanej. Albowiem nie mówi się, że los ten stanie się udziałem jedynie tyłu a tyłu dziesiątków tysięcy dzieci, lub tyłu a tyłu dziesiątków tysięcy kobiet i dziewcząt. Nie! To bowiem w oczach dzisiejszych Anglików i ich zakulisowych podległych jest jedyną sprawą, nad którą należałoby ubolewać. W rzeczywistości byłoby ono jeszcze bardziej szczęśliwą, gdyby zamiast te-

go byli w możności zniszczyć dziesięć lub stokrotnie większą liczbę ludzi. Oświadcza ją to oni przy tym odcieniem brutalności i otwarcie — a my z taką samą otwartością przyjmujemy to do wiadomości. Widzimy z tego wyraźnie, że chodzi tu o bezlitosną walkę, o byt lub niebyt, na którą to walkę my, właśnie niestety dlatego, musimy i będziemy odpowiadali tak samo bezlitosnie. Bez względu bowiem na okropności z tym związane, nie da się ich porównać z tym potwornym nieszczęściem, jakie dotknęły całą Europę, gdyby ta koalicja zbrodniarzy miała kiedykolwiek zwyciężyć. To, że te właśnie szatańskie ich zamierzenia istniały od samego początku, wynika najwyraźniej z konsekwentnego odrzucenia przez brytyjskich podległych wojennych moich propozycji rozbrojenia, wysnawionych w swoim czasie, odrzucenia wszelkich sprawie zniszczenia wojny bombowej, jak i w ogóle wszystkich moich projektów w kierunku nadania wojnie humanitarnego charakteru, względnie jej ograniczenia jedynie tylko do żołnierzy, rzezyzowanie walczących. Już wówczas inspiratory polityki brytyjskiej w rodzaju Vansittarta i towarzyszy zdecydowali się na prowadzenie zbliżającej się wojny; jako wojny wytopiającej właśnie ludzi nie walczących i przy pomocy takich środków jakie uznali za właściwe, wobec tego, że blokada użyta przez nich w wojnie światowej wbrew prawom międzynarodowemu przeciwko kobietom i dzieciom, na skutek ogólnych dążeń do samowystarczalności gospodarczej nie wydała się metoda, gwarantująca dostateczny sukces”.

czy owak dla tych, którzy na tym ucierpia jest to sprawa drugorzędna. Wobec tego przed całym naszym życiem, naszymi myślami i naszym bytem staje jedno tylko jedynie zadanie: unieszkodliwić szatańskie plany żydowskich podpalaczy świata i ich trabantów. Jakkolwiek więc ta narzucona nam walka jest ciężka dla jednostek, to jednak nie stoi w żadnym stosunku do losu jaki spotkałby wszystkich, w wypadku ewentualnej klęski Niemiec. Z tego też powodu dla naszego narodu może istnieć tylko jeden kategoriyczny rozkaz, który brzmi:

Obecna wojna musi być za wszelką cenę i przy pomocy wszelkich środków wnieściona zwycięstwem.

Każda wojna na tym świecie kiedyś przedzie wreszcie kończyła się i dlatego też obecna wojna nie będzie trwać wiecznie. To, że naród niemiecki w roku 1918 oszukany przez zakłamane frazesy prezydenta amerykańskiego uwierzył, iż przez dobrowolne złożenie broni będzie mógł przypisać zwyciężenie, nie tylko wtrącił Niemcy w najcięższe nieszczęście, ale także stało się jedną z przyczyn dzisiejszej wojny. Gdyby nie doszło bowiem nawet do kapitulacji niemieckiej, pierwsza wojna światowa znałaby koniec, ale w takim wypadku z pewnością z innym wynikiem. Tym razem, na szczęście, Niemcy są wolni od tego niebezpieczeństwa.

Przeciwnicy nasi w starotestamentarnej nienawiści rozkrzyżowali przedwcześnie, brutalnie i otwarcie cele wojenne. Jest dziecinadą, jeżeli obecnie angielskie i amerykańskie pisma dodatkowo robią odkrycia i w swojej głupocie piszą, że byłoby chytrze, że stanowiska propagandowego, wysunąć inne cele wojenne, aniżeli poprzednio wypowiedziane. Jest to dla naszego rozumu wprost uciążliwym rozglaszaniem, że obecnie z propagandowych względów należy mówić co innego, albowiem chociażby nawet z początku tak czyniono, nie wrywano po raz drugi ani słowa tym aryżogonem. Poza tym: czy nie usiłuje się przez ich sposób prowadzenia wojny zniszczyć milionów kobiet i dzieci, aby potem obdarzyć nas pokojem i pojedynaniem, lub też porozumieniem i sprawiedliwością. Sam sposób prowadzenia wojny zdumiewał naszych przeciwników. Tysiącletnia bowiem nienawiść żydostwa i kierwanego nim plutokracji — bolszewickiego świata, objawiająca się nie tylko w prowadzeniu wojny, nadalaby także pokojowi — gdyby się udało jej zwyciężyć — właściwie dla niej formy.

Przeciwko tej nienawiści nie stoją dzisiaj jednakże słabe burżuazyjne Niemcy, lecz narodowo-socjalistyczne państwo ludowe. Nie zostanie ona też przyjęta przez leniowych dekadentów górnych warstw lub klas, lecz ten brutalny atak spotka się z odpowiedzią niemieckiej wspólnoty narodowej. I to nie tylko z odpowiedzią frazesową z ideologii światowej burżuazji, lecz ze zdrową, fanatyczną nienawiścią rasową, świadomości walki o swój byt i stosunki, przynajmniej w tym jednym wypadku, stare biblijne przykazanie: „Oko za oko, ząb za ząb”.

Nie ma więc najmniejszej wątpliwości, że cel żydowskiej zniszczenia Europy zakończy się z pewnością zniszczeniem żydostwa w Europie. Tak samo usiłowania Anglików i Amerykanów, by zniszczyć Europę bolszewizmem, by oddać ją w ręce moskiewskich sprawców, to znaczy pozwolić ją wstępnie osiągnąć tylko wprost przeciwny skutek, bo doprowadza na pewno do zbolszewizowania angielskiego świata.

Zawiedziona nadzieje aliantów

W każdym bądź razie ta epokowa najpotężniejsza walka wszystkich czasów nie może mieć takiego przebiegu, jak jakiś piękny turniej. Oprócz tego należy jeszcze jedno stwierdzić: kiedy wojna się rozpoczęła piniawo w Anglii przeświadczenie, że w Niemczech wybuchnie wewnętrzna rewolta, która musi natychmiast doprowadzić do załamania. Mówiono wówczas o „generale-zmie”, o „generale-błocie”, a „generalu-głodzie”, i t. d. oraz pokładano ciągłe, kłopotliwe nadzieje na „ciężko niemieckiego załamania się”, w rzeczywistości nie zdolali zwyciężyć ani „general-zima”, ani „general-błoto”, ani „general-głód”. Kapitałowi krajów alianckich sędzieli, że niemiecki socjalizm jest systemem gospodarczym w czasie wojny zamianie się natychmiast. Okazał się on jednakże właśnie w tym czasie

Ponury obraz Włoch południowych

Decydującym jest to, co musiałyby w ogóle powstać z Europy w razie odniesienia ewentualnego zwycięstwa owej koalicji wreszcie tam, gdzie dziś rządzi władza brytyjska, objawami towarzyszącymi żyćiu są głód i niedza. Prowodzący ich w bezczelny i bezwstydnym zakłamaniu oszukiwaczo zapowiadając kroki, mające na celu załagodzenie niedoli w okresie powojennym, nie są w stanie zaprzeczyć, że na obszarze olbrzymich krajów, nad którymi panują od wieków, niezliczone miliony ludzi giną tragicznie z głodu i niedożywienia. Zaledwie okupowali południowe Włochy, a już muszą zamknąć pewne obszary przed dostępem swoich własnych żołnierzy — i to nie dlatego bynajmniej, że panuje tam tyfus, — lecz dlatego że systematyczne wygłodzenie tych ludzi doprowadziło do takiego stanu rzeczy, że nie można go stale pokazywać nawet najbardziej zahartowanym żołnierzom alianckim. — Nie dość na tym:

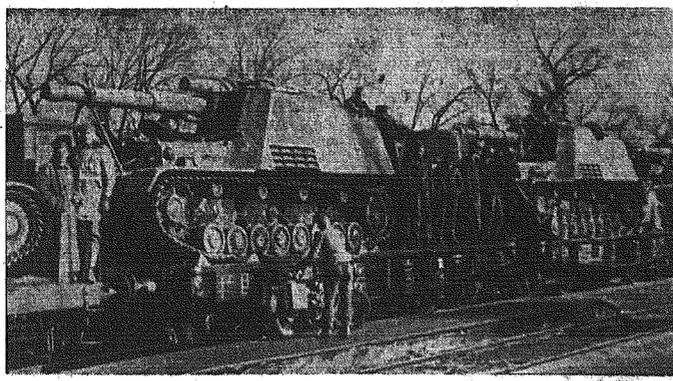
30 milionów ofiar głodu w ZSRR

Jeżeli plutokratyczno-bolszewicki świat dotychczas nie był w stanie w takich krajach jak Afryka, gdzie 12-tu ludzi przypada na kilometr kwadratowy, zapewnić milionom pracę i chleb, jeżeli bolszewizmowi w czasie jego dyktatury nie udało się uchronić 30 milionów ludzi od śmierci głodowej, mimo że na każdego Rosjanina, zamieszkałego w Europie przypada 19 razy więcej ziemi niż w Niemczech, jeżeli Anglii w Indiach, posiadającej tylko 75 ludzi na km. kwadratowy, nie mogli zapobiec śmierci głodowej milionów osób, to w takim razie w wypadku jakiegoś zwycięstwa bolszewicko-plutokratycznego, gesto zamieszkały obszar europejski przeżyłby nie tylko katastrofę społeczną, jakiej nie było od czasów wędrowki narodów, ale tak że zostalby narazony na katastrofę gospodarczą, o wprost nieprawdopodobnych rozmiarach. Faktu, że ofiara takiego kryzysu światowego musiałyby paść również sama Anglia, nie chcą i nie mogą zrozumieć ci ludzie, którzy jedyny drogowskaz swego działania widzą w nienawiści i naprawdę nie dającej się ogarnąć złośliwości.

Niebezpieczeństwo zagrażające Europie jest olbrzymie. Nie lagodzi go bynajmniej okoliczność, że pewne czynniki brytyjskie lub amerykańskie już teraz oświadcza, iż po obecnej wojnie nieunikniona jest trzecia wojna światowa, i to wojna pomiędzy samymi plutokracjami lub pomiędzy nimi z jednej strony, a bolszewizmem.

Poza tym dla ludzkości jest obojętne, czy ulegnie zagładzie pod dyktaturą żydowsko-kapitalistyczną, czy żydowsko-bolszewicką, a więc czy to niewolnictwo ludzkości otrzy-ma jako symbol gwiazdzysty sztandar „Union Jack”, czy też flagę sowiecką. Tak

Na pewnej stacji w strefie przyfrontowej

Czołgi niemieckie czekają na wyładowanie ich z wagonów, po którym wezmą udział w walkach z czerwoną armią.

(Dalej ciąg na stronie 2-3)

